

El tub de plata

Un relat de: [Naiade](#)

Entre son i vigília, quan encara et sents absent, retingut dins el món oníric, es el millor moment per a endinsar-te en el tub de plata, ara s'està quiet com un amant amb qui has fet l'amor tota la nit i no vols separar-te'n. Aprofito la ocasió i, amb el costum ja adquirit, hi entro amb compte; sento com em prem amb suavitat, i em fa elevar cap amunt amb lentitud. No sé descriure tot el que sento, algú diria que és un orgasme que no s'acaba, jo no diria tant, però sí que experimento un benestar inigualable. Vaig gaudint de les contraccions que m'enlairen més i més amunt. En realitat és com si fos una part de mi que en estat vigilant desconec.

Embolcallada en una atmosfera violada, sona una melodia somorta que m'ajuda a gaudir de l'instant, amb pau i harmonia; m'elevo més i més...una sensació extra corpòria em passeja pels colors de l'arc de Sant Martí, talment com si una munió d'ànimes germanes m'encerclessin amb amor. Sé que sóc l'origen i el final de tot.

Ara predominen els blaus que em van empenyent cap a uns verds que minven d'intensitat, fins a convertir-se en un groc magnífic; assaboreixo tota la felicitat que rebo, no vull que aquest instant s'acabi mai...i encara que sembla etern, un so desagradable, sec i contundent, fa esclatar l'entorn en mil bocins, llambregades de llamps grocs, taronges, rojos i violats desfan l'encís. M'expulsen, obro els ulls i veig el despertador que sona com un foll. L'apago enfurismada mentre observo a través de la finestra com llueix el sol, groc i bell com un miratge, tanco les parpelles de nou, amb la intenció de tornar-me a endinsar dins el tub de plata, però no puc, es mou massa, soc incapaç de connectar-hi, haig de veure com es va allunyant mentre es difumina i desapareix.

Sento enyorança, tristor.

Però en tornar a obrir els ulls, noto dins meu l'energia i felicitat de fa uns instants. Comença un nou dia, tinc esperança, sé que en el moment oportú, podré tornar al món dels colors i les sensacions.